

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

Előfizetési feltételek:
Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt.
Külföldre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 15 krajczár.
Előfizetési papírt a kiadóhivatalnál lehet B.-Gyarmaton.

A lap szellemi részére s a nyiltírtre vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Bel- és külföldi hírlapok számára hirdetésmegvetést elfogad. Nagy Károly hirdetésmegvetítő irodája Budapestban, 3 Jobb-utca, 14. sz. 2. ajtó.

Hirdetések díja:
Öt hasábon pótírtor 6 kr. Bélyeg minden hely-
tetésnél 30 kr.
Nyiltírt garmond sora 30 kr.

Nagyobb és többeszeri hirdetések jutányos
csökkentést kapnak.

Előfizetési papírt, reklamatéket, és hirdetések
a kiadóhivatalnál küldendők.

Előfizetési felhívás

„Nógrádi Lapok”

1878-ik évfolyamára.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 frt.
Fél évre 3 frt.
Külföldre 1 „ 50 kr.
Egy hónapra — „ 50 kr.

As előfizetési pónok egyedül a kiadó
hoz eszerve, — legcélszerűbben posta-
utalvánnyal — a nyomtatandó példányok
s pontos szétküldés tekintetéből, mielőbb
beküldendők.

B.-Gyarmat augusztus 23.

A központi ellenzéki lapoknak
van alkalmuk átkozni a kormányt,
szidni az ország választóit, hogy
Tiszapártját többségre juttatták s
ezáltal (persze, a meg nem érdemelt)
bizalmat megszavazták neki.

Az igaz, hogy megváltoztak a
körülmények, de erről a kormány
mit sem tehet. „A kormány úgy nem
gondolta, mint mi sem hittük, hogy
idáig jutunk: Mikor a nemzet egész
lelkével a török orosz harc csölyein
csüngött, lelkesült, örült, ha a török
fegyverekre mosolygott a hadi sze-
rencse s buba merült az oroszok
diadalmas előnyomulása miatt. S ma?
Bosznia felé tekint elszorult szívvel,
s nem lelkesül, ha a mieink győzel-
mét hozza meg a hir villámszárnnyon,

s buba merül, hogy hazájokat védő
törökök elleni harcban dicatelenül
hull el a magyar vér. — Akkor
országszerte viharos népgyűléseken
küvetelte Törökország integritását s
az orosz elleni harcot; ma saját fiai
bontják meg az integritást.”

Ez így van! De hát ki tehet
rőla, hogy Európában a nemzetközi
jogok még annyira hátra vannak,
hogy a legmiveltebb államok által
sem respektáltaknak, s a szerződésben
kifejtett elvek s azok békés végre-
hajtása lehetetlenné válik. Törökor-
szág a congresszuson nem tiltakozott
az ellen, hogy Bosznia és Hercego-
vina Ausztria-Magyarország birto-
kába jusson, miből feltételezhető,
hogy ellenkező esetben Andrásy
soha sem adta volna beleegyezését
oly occupációba, mely erőszakos an-
nektálással fejlődje. Hisz Andrásy-
nak nem volt más czélja, minthogy
a béke egyensúlyát helyreállítsa;
hogy e mellett neki is jutott egy fé-
szek, azt az információk után csak
szerencsének tarthatta. De e fészek
darázsfészek volt, s most azok örül-
nek legjobban, akik engedték, hogy
belenyuljon. A máskülönbben censura
alatt nyögő orosz sajtó most szabadon
gyalázza Ausztria-Magyarországot s
a boszniai occupációt, melyet a bo-
vonulás előtt magasztalt a humanis-
mus szent nevében. De hát erről mit
tehet Magyarország kormánya? Ő is
érzi velünk, hogy csálódott a biztos-
nak hitt lépésben.

Csak az sajnos, hogy most, midőn
egyesült erővel kellene az európai ár-
mány ellen fellépni a birodalomnak,
a kormányt jó tanácsok helyett át-
kozuk, szidjuk és emelgetjük ke-
zeinket. Hová fog ez vezetni?

Vajjon azon kormány, mely az
országos deficitet 40 millióval lo-
azállítá, mely teremtett nemzeti po-
litikát, és elfojtotta bent Magyaror-
szágban a nemzetiségi izgalmakat,
mely hitelt szerzett az országnak,
ugy hogy most akármelyik európai
piacon készséggel jegyzik a magyar
állam kölcsöneit, és ez által lehetővé
van téve az előbbi kormány által
kötött 163 millió kölcsön első felé-
nek törlesztése; azon kormány, oly
az adott viszonyok és körülmények
között oly váms és bankügyi szerző-
dést kötött, mely ha nemis teljesen
kielégítő, de Magyarország kereske-
dőinek és iparosainak évenkénti 50
millió hitelt biztosít és 5—6 millió
hasznat hajt az országnak; megér-
demli, hogy most támogassuk min-
den oldalról.

Tartsuk közös bajnak azt, hogy
az occupáció békés keresztülvitele
nem sikerült, de ne szavazzunk bizal-
matlanságot azon kormánynak, mely
a dolgok ekép való megváltozására
nem számíthatott, melynek szinte
úgy fáj az, mint nekünk, hogy a
különbben sem szapora magyar faj
ezzivel hull épen azon területen,
melyen a civilizációt volt hivatva
meghonosítani s annak áldásában ré-

szeíteni azokat, akik most vadul
kihúzták kardjaikat ellenünk.

Horváth Mihály sincs többé az élők
közül. Folyó hó 19-én lepte meg a gyász-
hir az egész országot. Nem volt váratlan,
mert romlott egészsége már előre elkészítet
a nemzeti gyászra. Ki volt ő, mi volt ő,
azt minden művelt magyar tudja. Gyászolja
ő az egész nemzet, mert jobbainak egyikét
vesztette benne; gyászolja az irodalom, mely
a szabad eszmék harcmezőit vésztette benne;
gyászolja a magyar történet-tudomány, mely-
nek csak egy színmű munkái közül mint
egyik legelőkelőbb bajnoka dőlt ki benne.
Utánna nagy ür támad, és nem tudjuk, ki
lép ürtől nyomába! Emlékezzet, emlékezzet
neki!

Háboru rovat ismét! Az öreg Európa
gyerekekedik. A béke proclamációja végett
beszült congressus nemcsak hogy nem szün-
teté meg a háborút, de még a hamvadni
kezdő tűsköt lángra lobbantotta. A háboru
csakugyan komoly kezd lenni; sajnos, hogy
birodalmunk annyira beleugrott a kérdésbe,
mizsért hatalmi állását látni kockára,
ha a ross lépést dicatelen veszteséggel te-
térné; és fájdalommal kellene azon tapasztal-
ást constataálnunk, hogy a bécsi solda-
teska csak azért vízi véreinket első sorban
a harczmezőre, a nemzetet meghasonlása
hozza, és hogy semmi hadászati tudomány-
nyal össze nem egyeztethető egyes és nem
kiegészített eszremozgósítás által a magyar
fiúk egyenkint hulljanak el a Sipka so-
rosnál sokkal borzasztóbb frigatekban. —
Mikor a kudarcz fele már meg van, akkor
kezdik a tömegesebb mozgósítást. Az egész
ország tábor lett, vízik a tartalékokat is
mindenfélről. Soprony, Mosony és Vas megye
fiai már ott hullnak Boszniában. Esztergom-
ban és vidékén f. hó 14-én küldettek már

TÁRCZA.

A toasztok történetéhez.

Valakinek egészségeért inni vagyis po-
hár közt felköszönteni: a legrégebb szokások
közé tartozik.

A görögöknek Homeros korában (1000
évvél előzzámításunk kezdete előtt) kölcsö-
nösen ittak már egymás egészségeért a jó
barátok, hogy az italvágyat fokozzák. E
szokás philotexia névvel bír, valamint ugyan-
ezzel maga a társaság is, mely gyönyörű-
ségét az együtt-ivásban kereszte. Hogy rend-
ben mejen a felköszöntések sora, az első
kezdetét borkirálynak megválasztása előzte
meg. A felköszöntésekre jelt adni ennek
hivatala jogköréhez tartozott. A trónfoglalás
szertartása egyszerű volt, — a megtöltött bili-
komot ő emelte először ajkaihoz és a
késztől kére jart pohár oly módon szerzett
alattvalókat, hogy a kik belőle ittanak,
kötelezve érzésk magokat az együttmaradás
idejére a borkirály iránt engedelmesek, a
társakkal szemben pedig barátságosak ma-
radni. Boldogtalannak érezte magát az kiro
a kölcsönös felköszöntések folyamában eset-
leg senki sem emelte pohárát, mert azt kol-
let hinnie, hogy senkinek sem bírja rokon-
szenvét. A philotexia és a keményes-
kellett inni, vagy megcsókni, mert olykor
megörtént, hogy a borkirálynak itelele foly-
tán a vonakodó fejére vagy nyakába lett
ütve a bor. A doushe szokásban volt már
akkor is, — zene és ének követett minden
egyes felköszöntést, mely énekek az istenek
és hőők tiszteletére zengettek.

A rómaiak együtt ivásnál virágkoszorú-
val: „Kivánom hogy ti és mi, vagy te és
én egészségesek legyünk.” De behozatván
később a keleti fényűzés, rendkívüliség haj-
hászata váltotta fel az ősi egyszerűséget.
Gyorsan jártak ugyanis körbe a nagy sorle-
gek, megtöltve Massicus vagy Falernus bo-
rával vagy amely nedű az Archipelagus
mizkása szigetén sajtoltatott s a dicsőség asé
lett, ki legelőbb tudott inni. Sőt az epulók
tisztas hivatalneve is olvasztotta lassankint
bonett jellegét, mert e néven később azon
rabazolgók vagy tányérnyalók neveztettek,
kik az ivó vendégek kiszolgálására álltak
készen. Holott az epulók kezdetben 3 vagy
7 tagból álló papi testületet képeztek mely
kollegium a főbb istenek tiszteletére rende-
zett vallási lakomák körül intézkedett. De
a későbbi Rómában az epulók, mint árnyak
ácsorognak a vendégek nyugágyai mögött
melynek az ő korban székeiket pótolák, és
vagy a maradékra vonatkoznak, vagy a
borterhelt fők halántékain az ingadozó virág-
koszorút igazgatják, vagy pedig karjaikkal
támogatják őket, midőn a vomitoriumba
tántorognak, hogy gyomrukát újabb ital be-
fogadására képesítsék.

Pinczék 300 ezer amphora befogadására
épülnek; egy-egy amphora 26—28 liter
terén, közel 140 ezer akóra ruga mennyiség.
Szerika és Perziából hozott fűggyönyök redői
védik a dörzsölőket a léghez, por és zö-
rejtől, — a legdrágább aranyedényekből
ezzer meg ezer vegyülettől illatfelhő párolog.
Ének és zene hangzik, közben-közben elál-
nak a pantominek, bohócok gladiátorok,
kiknek olykor vére is befocakondi a három

szögletű ivóasztalt. A köztársaság végeiben
szokásba jött a pohárköltés, mely szertartás
abból állt, hogy az, ki vendégre akart kö-
szönteni, megtöltte saját poharát borral,
leaszűréselt néhány cseppet belőle és úgy
küldte vendégének egy szolga által, ki a
feodkig tritott poharat azonnal vissza is
hozta. Így valóban nem volt nehéz a vendé-
geket sorra asztal alá inni. Ünnepléses al-
kalmakkor meg lönek koszorúba még a po-
harak is, sőt borba róza-sziromlevelek biat-
ve, — miért is szokásba jött az ily mulatsá-
gokat „coronam bibere” névvel jelölai. Elein-
to a rokonok, jóbarátok, pártfogók, kedvesek
egészségére ittak, de a császárra is. Elczel-
tek vetélykedve, folyt atréfa, mint áradó
folyam, — némelyik borral írta kedvese
nevét az asztalra, más meg annyi poharat
trított imádotja egészségére, ahány betűből
annak neve állott.

Sokkal egyszerűbb eljárást követtek
a kelták, gallók, brittek és germánok. Ezek
csak egy közös kupát köröztek maguk közt,
s mindegyikük ki azt ajkához emelte, leg-
közelebbi szomszédját ekkép éltette: „N, én
rád köszöntök!” és mégis a mulatság vége
rendesen veszekedés volt, olykor vérengzés
is. Talán épen ezen okon kárbortatá a szo-
kást Ambrus milánói püspök (élt 340—397)
és tiltotta el papjainak az ilyetén zajos
mulatságokon való megjelenést, valamint azt
is, hogy valakinek egészségére pohárral
köszöntsenek. Ugyanez tilalmat a petrikawi
leggyel színt is, mely 1510. november hó
11-én tartatott, magáévé tette a longyel
papokra nézve.

Aki az angoloknál ebéd végén felkö-
szöntöt akart mondani, pirított kenyérdar-
abkákat vetett poharába és köröztesse a ven-
dégek közt, csak miután visszakerült hozzá
és azt megezte, úgy gyújtott rá mondóká-
jára. E pirított kenyérdarabkákról, melynek
toast angol neve a torreo, torrai, tostum
latin igéből származott, vették elnevezésük-
ket az asztal feletti felköszöntések (toastok).
A középkori talhajtott udvariaság különböző
szokásokat is hozott be, melyek szigorú meg-
tartására mellőzhetlen rendszabály lön min-
denkire nézve. Így ha valamely lovag a
társaság valamelyik hölgytagjára köszöntött,
tisztelete jeléül vagy egy öltözködés darabját
vagy más egyebet dobott mindnyájuk szemé-
létára a tűzbe, és ez áldozatot meghozni
minden késedelem nélkül a társaság min-
den férfi tagja tartozott. Igen eredetien ütött
ez ki egykor Sir Malcholim Sidney hátsá-
lánál. Midőn ugyanis bizalmas barátainak egyike
látta, hogy a házi gazdának gyönyörű csip-
kés nyakraválója van; csak azért ráköszön-
tött egy jelenlévő hölgyre, hogy nyakra-
válóját tűzbe dobhassa, mit természetesen a
többi férfakkal együtt Sidney ur is utánna
kényeztetett, bármilyen nehezen esett is neki.
És mivel még hozzá ki is viccelték érte,
feltette magában, hogy bosszúlatlanul nem
bagyja nyakraválóját. Midőn legközelebb
igen fájta a foga, összehívta a kártyavető
vendégeket mind, és ő köszöntött rá egyik
hölgyre, de hogy legyen mit a tűzbe vetnie,
egy oda hivatott sebzéssel fájta fogát rá-
tattta ki, mely fájdalom operációja csupa
udvariaságból minden férfinak keresztül
kellott emiél

Continui: M. L. (M. K.)

a behívók. melyeknek egy része Nógrád Sajt Iletti Debreczenből f. hó 19-én vitték el a 39 ik gyalogezred tartalékosaik. A József főherceg biharmegyei ezred, a Rodi csok, a Vára, a II. Geni ezred 14. és 16 ik százada, mind magyar fuk, szintén mozgósítottak, szóval Magyarországnak összes magyar vitépei sajtra vannak a mozgósítás által. Az osztrák részről f. hó 23 ikáig alig indult meg a brüni hadosztály. Eddig 8 hadosztály áll hadilábon, s a magyar honvédség részleges mozgósítása is megkezdett.

Az ötközetek száma eddig 10. A kisebbek: Maglájánál és Gracsanicaánál (aug. 3.), Kornánál és Varcar Vaksánál (aug. 5.), Zorvánál (aug. 7.), Jaicánál (aug. 8.), Ravnicánál (aug. 13) vevettek. — Nagyobb ötközetek aug. 9. 10. és 11-én Tuzlánál, aug. 16-án Dobojnál voltak. Hogy mennyi esett áldozatul e helyeken, nem tudható, mert a hivatalos adatokat nem engedik közzé engedik közönségére hozni. Egyes elesett és megsebesült tisztek neveihez néha néha eljut a majd. — Aug. 19-én Szerajevót — a fővárost — Philippovics bevette. Iszonyú volt az öldöklés, még a nők is harszottak.

A tizedelés, melynek egy turkophil kiáltvány lett volna indoka, és a banjalukai vérfürdői hírek alaptalan kóhalmánynak bizonyítottak.

Tanúgy.

Értesítés. A helybeli állami népiskolán az 1877-ki tanévi beiratások augusztus 28-án kezdődnek; a rendszeres oktatás szeptember 2-án veszi kezdetét. Felvételtnek valóságos külföldiek nélkül. Évi tandíj 3 forint beiratási díj 30 kr. Szegénységüket okmányilag bizonyító tankezelések tandíjmentesen vétetnek föl. Hogy a tanítás egész terjedelemben és fenntartás nélkül folytatathassék felkértem úgy a helybeli valamint a vidéki t. cz. szülők és gyámok, miszerint a kitűzött beiratási időt saját és gyermekeik érdekében okvetlenül tekintetbe venni kívánkoznak.

B. Gyarmat 1878. aug. 28. án.

Székely Gábor,
igazgató.

Vettük a szabadkai tanítóképződe 1877-évi értesítőjét; mely többnyire a kitűzött ótánárokat és tanítókat által gondosan állítottatott össze. Az intézet igazgatói: Szv. Kócsiné, jelen képzettségű asszony; Az intézet tanító közölt Székely Viktorát is olvassuk, városunk szülöttjét, ki szép szorgalmával és tehetségével jutott a megistatott állásához igen fiatal korában, s most már mint Fábán Károlyné a méltant és háziart adja elő az intézet 4 osztályában. A teljes intézetet ajánljuk az e pályára készülő leánykák figyelmébe?

Izr. ort. nyilvános reál iskola Pápan. Értizedek óta égető kérdéssel lobog az on eszme, hogy oly zsidó középiskolák létesítenek, melyekben valódi vallásosság kapcsolatban és rendszeres összeköttetésben korunkkiváltva műveltséggel tanítsák melyekben alkalom nyílik az izr. ifjúságnak magát vallásos emberé és hasznos hazafivá kiképeztetni ma már az időnek elodáztatlan követelése. Ezen szép és magas cél elérésére Pápa az 1877-évi tanév elején (szeptember hóban) egy izr. ort. reáltanoda nyitattik meg, mely a legelső bel és külföldi reáliskolák mintájára fog szerveztetni a csálal azon tanítási módszert tűzi ki; mely korunk követeléseit tekintetbe véve, az ifjúságot szigorú vallásos és hazafias nevelésben részesíteni s így a valódi műveltséget terjesztani képes. Tekintve az új intézetnél alkalmazott tanárok kitűnő voltát, valamint azt is, hogy az intézet igazgatása már is az izr. körökben híressen Tisztelendő Dr. Breuer Salamon főrabbi úr kezében látva bizton remélhető hogy az ezen intézetbe készült jogos remények minden tekintetben teljesülnek s az egész hazai zsidóság részvétét kinyerve: a zsidóság vallásossága, közmívelődésének fejlesztésére áldásos hatást fog gyakorolni.

Kisker Alajos és Ullman Vilmos képezdei növendékek büntetőy miatt az

osztrák magyarbirodalom tanítóképződeiből kizárattak. — Keszénár Bertalan ügykúti kántor tanító oklevelet elvevén, az egeri rom. kath. tanítóképződe igazgatóságától annak másolatát megkapta. — Vettük továbbá Kecskeméti városi igazgatóságtól egybe kapcsolt felsőbb népiskola értesítést melyből kitént, hogy a gazdasági szakoktatás jeles erők által vezetettik.

Az angol kisasaszonnyok b. gyarmati elemi osztályaihoz a beiratások e hó 29-én veszik kezdetüket naponta 8 órától délelőtti 11 óráig. Tisztelegés izraelita leánykák szintén felvételtnek az elemi osztályokba. A növeldebe felvételre öbajító növendékek bár mily órában beíratnak délelőtti. (Az intézet igazgatósága)

A helybeli polgári iskola I, II, III, a a jelen tanévben megnyitott IV-ik osztályába a felvétel f. é. aug. hó 29, 30 s 31-én történik az iskola saját épületében.

Az igazgatóság.

Losoncz aug. 18.

Tok. Szerkesztő úr!

A „Nógrádi Lapok” f. é. aug. 11-ről kelt számában, Vladár János, nógrádi ág. hitv. ev. főesperes aláírásával megjelent cikkben foglalt azon vádjára: „hogy a losonczyi állami tanítóképződeiből kikerült ifjak orgonáit egy általán nem tudnak, szent énekeket nem tudnak énekelni s fogalmuk sincs arról, mit a nagy reformator mondott, hogy a ki énekel házszerte imádkozik” miután ez által, az általam szolgált intézet, de első sorban én aláírtott alaptalanul, mondhatni rágalmazva megtámadtatam, van szerencsém e következtetésbe felelni:

Először, feladatam, a m. miniszterium rendelete és utasítása szerint abban áll: növendékeimet oly módon oktatni, hogy a zenei alapokban kellő ismereteket szerzevén, a szükséges gyakorlatosságot az életben könnyen eljáratthassák;

Másodszor, ennél többet jogosan kívánom nem is lehetne miután a tanítóképződebe felvett növendékek 9/10 része, belépéskor a zenében legkisebb előismerettel sem bír, mert továbbá a növendékek nagy száma és a tanórák elégtelensége mellett hetenként 1 zong., 1 org., 1 heg., 1 ének., gyakorlati és 1 alkalmazott közének lecke; melyek között a zenean, énektan, énektanítási módszertan és összehangzott elméleti oktatása is, a szabályrendelet értelmében követtetik — egész éven át az egyes növendék előttem legfeljebb 10 órát zongorázik (6-an egyszerre). 4 órát orgonál (egyenként) 15 órát hegedül (csoporthban) és 25-30 órát énekel (karban, osztály — csoport és egyenként). — Kérem — mit követelnek egy tanulóitól, ki csak annyi magánórákban nyerne oktatást a zenében? Valóban nem lehetne csudálni, ha a fenjeltzett ezik állítása igaz volna, de ez nem áll; — mert:

Harmadszor, minden oktatási, elégtelen időből vagy semminemű előkészületből eredő nehézségek dacára, képezőinket végzett igen számos, közmegelegedésre működő kántortanító bizonyítja a fenti vád alaptalatosságát. — De legjobban csáfolja a pálcát törő ítélet igazságosságát azon körül mény, hogy az esperességi gyűlés alkalmával, az orgonálásból is megvizsgált Plachy János tanítójelölt, — ki a képezdei tanfolyamot a legközelebb múlt évben végezvén csak annyit tud, a mennyit itt tanult, mert belépéskor sem hangjegyet sem billentyűt nem ismert — dícséretesen képesítettnek találattott és Sámsonházára ut. Vladár János főesperes úr székhelyére kántortanítóul megválasztattott.

Nem értem tehát a nt. főesperes úr fellépését csak gyanítom a csézt, de azt hiszem, hogy ennek elérésére más eszközt is lehetett volna használni, mint: egy jó hitelben lévő intézet és benne lelkiismeretesen működő szerény munkás, becsülettel szerzett és szerencsére biztos alapokon nyugvó jó hírnevének aláadását.

A mi a szent énekeket illeti, bár tőlem senki sem követelheti, hogy valamennyi felkértezt énekeit ismerjem, és bár a m. miniszterium által kiadott tantervben erről nemhol szó sincs, mégis meggyőződhet minden

ki, ki a vizágakon részt vesz: hogy azon növendék, ki az előirt tananyagot elvégzi, begyakorolja, az egyházi énekek előadásában p. utmutatást nyer; s így tehát csak az illető szorgalmától függ: magának a megválasztott tanulni való felül is annyi ismeretet szerezni, a mennyi elég arra, hogy kellő ügyeszeret tovább képzés mellett belőle sokkal ügyesebb és alaposabban képzett éneklés váljék, mint régentén, midőn a tanulás néhány, többnyire szabályellenes ugyanezett fogás elajátításából állott, melyek azután minden alkalommal deverbiliztívén, a csak némileg mivel közönséget nemhogy kétszori imádkozásra serkentette volna, de az egyszerű is kikintorogtatta.

Ezzel az illető ügyet, magam részéről, és véleményem szerint kollégleg felvilágosítván, kiváló tisztelettel vagyok.

Korúrcz Emil,

áll. t. képezde rend. zenetanára.

Horpács aug. 18-án.

Tisztelt szerkesztő úr! A „Nógrádi Lapok” 32-ik számába sajnóssan és meglehetősen olvasom főesperes Vladár János úr nyilatkozatát a bányi ev. egyház Zatkalik lelkész úr történet megválasztása tárgyában, a többi mellőzve, csupán azon passusra van szerencsém elitévelni, hogy az egyház mint kifogástalan egyéniséget megválasztotta, az ellenpárt egyházi ember. kik csak jogukat akarnak gyakorolni, de egyházi terhekben résztülni vonakodnak, megbuktak, s most mást nem tudnak, a pártalár csúfoskodó nevet használják fel, valóban sajnálom kell ily buzgóságot és hazafiságot. Hogy kitől eredhetett ezen lap 23 ik számában e következő passus: a még eddig panelávrment Alsó Nógrádi kerület is Zatkalikkal megkapta a maga pauszavját sat. még ennek ellenkezője közönségre nem jön. Szerény pézetem szerint annak dacára, hogy nagy tisztelet és kitűnő jellemű Sárkány Sámuel Pestmegyei főesperes úr ajánlatára hivattott meg Zatkali Bányon próbára, a közönség előtt nem lehet biztosság. Az ugynevezett ellenpárt egyházi ember, kikhez én is s többi társaimmal tartozom se jót se rószat nem mondhatok a megválasztott lelkész úrra, mert azt szerencsém nincs mind ekkoráig közelebből ismerem: adja a mindenható ezen gúnyos vélemény ne valóuljon. Ami pedig a második elitévelést kifejezési illeti, igen is szorosan ragaszkodjék az ellenpárt egyházi ember a jogait gyakorolni. Az egyházi terhekben pedig telhetőleg minden alkalommal résztvett, nevezetesen méltóztassék főesperes úr a jegyzőkönyvekbe betekinteni, 30 évi felügyelői mineműségem ideje alatt évenként nem járultam e az egyház terhehez? Hogy a többi mellőzve egyebet ne mondjak, nem e eszközöltem ki nem kis fáradságom és költségeim mellett az egyház úgy szólván elvezett 600 egyházi ort. ért. for. követelését, sőt az egyházhoz tartozó társaim is nem adakoztak e az egyház fenntartásához, úgy szinté a lelkész és tanító évi jövedelmei segélyezéshez? Ezeket távol legyen tőlem, hogy dicshagyból hoznám fel, csupán igazolául tekintendő, kötelezőnek tartottam ne hogy a közvélemény igazat adjon nagy tiszteletű Főesperes úr tévedéseinek.

Bezárva a vádat, melyet inkább rágalomnak lehetne keresztelni; azt csupán azon hozzátűnő eredetűnek tekinthetem, hogy a választásnál egyet nem érthettünk, azon egy tekintélyes állású lelkészről inkább vártam volna, hogy magát a Szentírásból alkalmazza, mi hivatása.

Dr. Veres József.

É R T E S Í T E S.

Az általam kiadott és ez ideig érvényben lévő vadászjegyek névjegyzékének közlése mellett utasítottam a városok és községek előjáról, hogy a vadászati jegy nélkül vadászó egyéneket öber ügyelemmel ellenőrizték és esetről esetre tetten kapva, a jönggyi községeknek bejelenteni mulasztássalán kötelezőgének ismerjék. B. Gyarmat, 1878. jul. 23.

Madách Károly, alispán.

Az alispáni hivatal által 1877—1878. ében kiadott s érvényben lévő vadászati jegyek jegyzéke:

Név:	Lakása:	Ervényes:
Plachy Tamás vad.		
területi öre Zalánfy József		
	Zsany	1879. decz. 31.

Plachy Gyula vad.	területi öre Kovács Géza	1879. decz. 31.
Keller Károly A.	Estergály	
Vadász ter. öre	Okolicsányi István Pálfalva	
Szentiványi Sándor	vad. területi öre	
Hobák Mihály	Varbó	
Hegymeghy László	Szécsény	1878. jul. 31.
Szoutagh István	Dolány	
Jávör Gyula	S. Tarján	
Luby Géza	Rédei	
Veierbacher János	S. Tarján	
Simon József		
Hosztály László	Szűgy	
Nagy Andor	Póstény	
Hok János	M. Pataka	
	„ „ cselédje	
Balás Miklós	Szécsény	
Szepessy József		
Plachy János	Mohora	
Fajnor Sándor	Szonda	
Boke Dénes	P. Selypi	
Kis Imre	Kökényes	
Krudy Pál	Szécsény	
	„ „ cselédje	
Márad János	Súrány	
	„ „ cselédje	
Veres János	P. Berki	
	„ „ cselédje	
Ivanka György	Kis Zsellő	
	„ „ cselédje	
Veres József	B. Gyarmat	
Tantossy Géza	Busa	
Taschler Kálmán	S. Tarján	
Zemlinaszy Rezső		
Schrank József		
Tomasch János		
Dokupil Vilmos		
Könczöl János		
Novosád Béla		
Herbes Ágoston		
Prónay Antal	Kis Zsellő	
Doltrich Zsigmu. v. ter. öre Kér		1880. jul. 31.
Mattyasovszky Lajos N. Zsellő		
Gr. Forgách Sándor	Gács	1878. jul. 31.
Tillman Károly	Dajtar	
Mérhai János	Szirá	1877. decz. 31.
Czékus László	Füle	
Schmid Klement		1878. jul. 31.
Zalay József	Losoncz	
Uencsik György	Sz. Gede	
Baranyay István	Vizslás	
Gr. Forgách Antal	Kökkő	
	„ „ cselédje	
Gr. Degenfeld Lajos	Szirá	
Bozó Pál		
Méhes József	N. Csalomia	
Szójka Emil	Szécsény	
Krigovszky Henrik	Rimóc	
Gr. Vilczek Ede	E. Kürt	
Göts Ferenc		
Sipier Pál	B. Gyarmat	
Madách László	Csacitro	
Keszler Kálmán	Litke	1878. jul. 31.
Fiala József	Ujfalva	
Pokorny Pál	Szécsény	
Bolgár János	N. Csalomia	
	„ „ cselédje	
Pérez Ágoston	N. Csalomia	1877. decz. 31.
Fay Albert	Szűgy	1878. jul. 31.
Prónay Péter	Berez	
Gonda Károly	Szécsény	
Mészáros Endre	Szécsény	
Hanke Leo	B. Gyarmat	
Zemlinaszy Rezső	cselédje S. Tarján	
Gardik Lajos	B. Gyarmat	
Dolcschal Samu	Losoncz	
Petyko Imre		
Fábán Gyula	Szécsény	
Pap Gyula	K. Kesz 1877. decz. 31.	
Gottschalk Vidor	Tereske	1878. jul. 31.
Dessowffy Elek	B. Gyarmat	
Dessowffy Ödön	Kökényes	
Gottschalk Vidor	cselédje Tereske	
Sántha Zsigmond	Losoncz	
Vida Ferenc	Palotás	
Vida István		
Nagy Mihály id.	Zsany	
Nagy Mihály kisk.		
Ormay Antal	Rétság	
Laszkary Gyula	Rambáoy	
	„ „ cselédje	
Hellebranth Lajos	B. Gyarmat	
Gr. Vilczek Ede	cselédje E. Kürt	
	„ „ cselédje	
Rusznikó Antal	Szécsény	
Gr. Vilczek E	cselédje E. Kürt	
Gellén Lajos	B. Gyarmat	
Dessowffy Otto	Vanyarcz	
Papp Gyula	Füle	
Pulcsky Agost	Szécsény	
Frideczky Lajos	B. Gyarmat	1877. decz. 31.
Schmid Márton	P. Borita	1878. jul. 31.
Kovács Mihály	Mucsia	
Manka Pál	Kalonda	
Chikán Atilla		
Gardik József	Rapp	
Folkusházy Károly	Szűgy	

Hanztély Béla	B. Gyarmat 1878. decz. 31.
Sárosy Sándor	Bágyon
Galgóczy Béla	Zsély
Verecskó József csász.	1880. decz. 31.
Matus Márton csász.	
Balás József csász.	
Laukovics János csász. Zsély	
Goldberger József csász.	
Sooky Gábor	Vadkert 1878. decz. 31.
Sooky László	
Bugát Lajos v. ter. öre	
Makó Ferenc	Megyer 1880. decz. 31.
Jezsenszky Károly	P. Kutas 1878. decz. 31.
Babus Ferenc	B. Gyarmat
Szabados István	L. Tugár
Divényi urad. v. t. öre	
Vajda Miklós	Divény 1880. decz. 31.
Div. urad. v. t. öre	
Radnusz Ferenc	Zsély
Gácsi urad. v. t. öre	
Zajics Albert	Gács
Gácsi urad. v. t. öre	
Gyurkovics Károly	Prága
Gácsi urad. v. t. öre	
Fenyő Miklós	Gács
Gácsi urad. v. t. öre	1880. decz. 31.
Takács Ferenc	Podreccány
Gácsi urad. v. t. öre	
Frecska Gábor	Gácslehot
Gácsi urad. v. t. öre	
Szinar Venczel	Gácsdolina
Murgács János	
Br. Baratta Alajos	Poltár 1878. decz. 31.
ennek családja	
Havas János erdész N.-Oroszi	1880. decz. 31.
Rakoczai István	
Harik Ignác	
Zatyko János v. t. öre	
Havas János családja	1878. decz. 31.
Baloghy Dezső	S. Tarján
Valovics Emil családja	A. Hozita
Muzslay Sándor tiszteje	
Deák Imre	Rád 1880. decz. 31.
Szudiuka Ferenc Szinobánya	1878. decz. 31.
Stam Vilmos	Losoncz
Gr. Czebrán László	
erdőfelügyelője	
Zaboránszky Pál	1880. decz. 31.
Bozó Pál erdőfelügyelője	
Saiben János	Szirák
Károlyi Miksa v. t. öre	
Janik István	Pincz
Posztóczy J. családja	Jobbágyi 1878. decz. 31.
Papp Gyula	Sámszobánya
ennek családja	
Krupár Károly	Diviny 1880. decz. 31.
Kralik Mihály	
Pokorny József	Turicska
Blesseda András	M. Pataka
Schmid Lajos	Bzova
Farkas József	Lónyabánya
Sumecz János	Mileurici
Mózer József	Leot
Jakab Manyórt	Priboj
Litavszky János	Liberec
Frecska Kálmán	A. Esztorgály
Burhardt Ede	Csáb
Pavók Ferenc	Liberec

(Folyt. következik)

A „L. H.” (abarék), mely egyik számban Andrásnak és Tizának mond egy kis bókot, a másikban már kárhoratja politikájukat, mint határozott (a világot sem politikai) irányú lap aprólékos incselkedést fel se vettük volna, ha megellettése után a 8 ik számban nem hoz B. Gyarmatról koltozva (Természetesen Losonczon a gácsi utzában írva) oly nagyvadású memorandumot, mely lapunkat és pártunkat közelebbről érinti:

A lapunkra vonatkozókat a mezbistók szerepében jártaunk lenni látszó kolléga úr részéről természetesen találjuk a nemis mondunk rá egyebet, minthogy orvítamadásait semmibe sem vesszük, szerény tanácsunk az, hogy sörpörjő csak kolléga úr amaga báza előtt, mert máris beillik pályakérdésnek, hogy hát tulajdonképen melyik is az a határozott irány, melyet a „L. H.” (abarék) követ?

Ami azonban azon rágalmát illeti, hogy a közigazgatási apparátus a lefolyt választásoknál elotelt, itatott és vesztegetett, azt, mint nem konkrét adatokon alapuló is visszautasítjuk a felhívjuk a közigazgatási főnököket, hogy ezen alaptalan vád megtorlására a kellő lépéseket tegyék meg.

A lap jól felfogott irányába tartozik az is, hogy a szerkesztőség jónak látja lefolyt választások után a pártokodást szítani, a lezajlott pártversenyeket újból felvizsgálni. Mondhatjuk, hogy ez is határozott irány egy nem politikai lap részéről!

Hírek.

Ü felsége I. ö Ferenc József Magyarország apostoli királyának születésnapját, melyen élének 48 ik és uralkodásának 30-ik évét érte el; B. Gyarmaton a rom. kath. egyházban fényesen ünnepelték meg f. hó 18-án. A nagy misét Imády Károly esperes úr végezte. Résztvettek Madách Károly alispán és a közigazgatási és Frideczky Lajos törvényszéki elnök élén a törvénykezési tisztviselők, a városi előjáróság, az adó és illetékeszabási hivatalok képviselője, Havas Adolf örnagy úr vezetés alatt pedig az 52 ik honvédszázados tisztikara és a legénység, ezeken kívül nagyszámú közönség mindkét nemből. A szent misa után Imády Károly esperes szónoklatot tartott, melyben a dicsőítőlegesen uralkodó király alkotmányos örökletéről, koronázási bitteléhez és esküjéhez való ragaszkodásáról igen szépen emlékezett meg.

Madách Károly közszereplésben álló alispánunk ü felsége születés napján fényes ebédet adott, melyre a megye összes központi tisztviselőit és a városban lévő összes hivatalnokokat valamint a honvédtisztikart meghívá. A toasztok sorát az alispán úr kezdte meg, — a poharat emelt Magyarország alkotmányos királya, királynéja, koronahercege és családja többi tagjainak egészségre Toasztját a mintegy 87 vendég zajos éljense követé. Harmos hábor az alispánt éltető, — majd Jozsenszky Danót, kit a közélet részére visszanyert tényezőnek jellegzett. Komjáthy Anselm talpra esett rövid toasztját Frideczky Lajos törvényszéki elnökre mondta el, kívánván, hogy ő legyen megyénkben azon kapocs, mely a közigazgatási és igazságszolgáltatási tisztviselőknek a közjóra irányított működését összeköti, azon fény, mely a hidegséget fololvassza, azon jellem, melyben az aprólékos buzónak a társadalmi és politikai életre károsan kibátó alattomos áskálódásának éle megörök és azon tényező, mely szép tehetségével Nógrádmegye szabadságának fejlesztésére a többi nagy szellemmel egyetértve és vállatva közreműködik. Itak tovább Komjáthy Anselm főjegyző és Pajor István árvaszéki elnök egészségre. Az ebéd fokozott jó kedvvel 1 óráig fél háromig tartott.

Jutalomjáték. Kedden f. hó 27-én lezár Arányi Doroz jutalomjátéka, mely alkalommal „A szerelem vadrózsái” című érdekes bohózat került színpadra. Arányi oly szép jelét adta hivatosságának és oly sokszor mulattatott bennünket jó ízű humorával, hogy nem kételkedünk miszerint jutalomjátékának szép eredménye leand. — Ajánljuk is őt a legközelebbben a műpártoló közönség figyelmébe. (m)

Szent-István ünnepét B. Gyarmaton fényesen ünnepelték meg. Részt vettek a tisztviselők és a honvédtisztikar.

Névnapok. Pajor István árvaszéki elnök úr ismert collegialitásának legszébb jelét tanusította azzal, hogy névnapja előestéjére összes hivatalnok társait és számos barátját hívta meg egy kis kedélyes vacsorára, mely muzsikaszó mellett éjfél után 2 óráig tartott. A derék a becsület és jellemes hivatalnok egészségre üdvözlött a toaszt. Szerény, mint Csalamjait, a költőt, rütyöztött a igen talpra esett versben köszönté fel. Tartta meg őt soká az leten a közügy és irodalom javára. — Szelesyében Vitális István urat, Nógrádmegye egykori jeles szolgabíráját és jelenben több prot. egyház-ésdemon felügyelőjét névnapján 36 vendég lepte meg szerencse kavannatokkal; mi a 37-ik gyarmat: minden jót kívánunk a veterán honpolgárnak. Az István napokat megelőző „Honka nap”-ok is tartattak több helyen. — Igy N.-Csalomán Horváth Ilonka tiszteleltre számosan sereglettek össze főleg a „jeunesse d'ore” képviselőitében még igen távol helyekről is f. hó 17-én, — a kedélyes és fényes vacsora után reggeli 7 óráig táncoltak. — B. Gyarmaton pedig Dessewffy Elek úr szül. Szilassy Ilonka, tartotta névnapját szűkebb körben ugyan, de annál kedélyesebb hangulatban.

„A Nép Kertése” 1879-ik évi folyamára előzetést hirdet Lukácsy Sándor az ország legjelesebb kertésze. E lap, mint a közönségi falkolák és az országos kertipar egyesületek hivatalos szaklapja, — szép irányért mely az intenzív gazdászati terjesztésben buzgalkodik, megérdemli a párt fogását. Ára egész évre 3 frt.

Új miniszter. A földm. ipar s kereskedelmügyi minisztérium vezetésétől Trefort visszalépett a helyét Szapáry Gyula gróf foglalta el.

Nevezetesen új iparcsalák keletkezett Párisban, i. e. egy gyanju féle anyag előállítása házi és vadmadarak tollaiból, melyek eddig haszonvetetleneknek tekintettek. Az ebből készült szövetek könnyebbek és melegebbek, mint a gyapjából készítettettek, könnyen festhetők és vízhatlanok.

Dr. Szeberényi Gusztáv superintendens f. hó 18-án lépte át megyénk határát a mult számban közölt menend szerint látogatja az egyházakat. — Fogadtatása mindenütt szívélyes és méltóságtele.

Szerencsétlenség. B. Gyarmaton történt, hogy egy 10 éves csaszónak nagy kedve kerekedett szélba lövöldözni az apja pusájával. A réten beszűrte evégből botocskáját, ráterve kalapját színtelgy 30 lépérről rácszólt a kis Tell Vilmos. A kiroplott golyó azonban nem a kalapot találta, hanem az arra futkosó Grossmann nevű földész egyetlen kis leánykájának balantékába fúródott. A szerencsétlen kis lány 2 óra mulva kiadta Ártatlan lelkét, s f. hó 22-én temették el. Mint később hallottuk, a kiscsászó szü hazaszaladt, — otthon egy kötelet kerített a szál elfutva a jegros erdőben keresett menedéket, hol azonban feltalálták a pandurok, s most vizsgálat alatt áll. — A városról hazatérő kocsik B. Gyarmaton a szügyi utcában egy kis leánykát gázoltak el.

Kitüntetés. Imády Károly b. gyarmati esperes plébános a Ferenc József rend arany keresztjével lepetett meg f. hó 20-án.

Színházi szemle. Szombaton folyó hó 17-én került színpadra az előző „Ü azok a férfiak” Rosen Gyula új vígjátéka. A darab meseje, bonyodalmá és fejlődése nem új, és a jeles vígjátékos másodrendű termékei közé sorozható, de mindazáltal elég mulatságos, főleg oly jó előadásban, mint azt színészeinktől láttuk. Prielle a számító szerelmesből kitűnő genre-képet csinált, és tüpörkedő számolásával folyton derült hangulatban tartá a közönséget. Priellené helyesen alakított, öltözkéti lezámitva, mert nekünk úgy tetszik, hogy öltözéke korántsem felelt meg az iskolai port most levett naiv leánykának. Völgyinéd kedves és kedélyes anyja volt. Sok derűltséget okozott Arányi a rászédett Brund szerepében. Döményné, Heressy stb. derekasan közreműködtek az est sikeréhez. — Vasárnap f. hó 18-án ü felsége születésnapjának tiszteletére díszelőadásul „Peleskei nótárius” és (igen jól sikerült) allegoriat képlet adatott. Valóban élvezet volt nézni ez öszerevő jó előadást, mi annál inkább dicsérendő, mert majdnem mindenki több szerepet játszott. Sággy jó nótárius, Völgyi eredeti Gazai, és Arányi igen jó mexikói vőlegény volt. Az előadás kitűnően sikerült. Karok és magádalok kitűnően betanulva, mi mindenesetre a derék Matouschek érdeme. Ugy látszik, jelesen tölti be helyét. — Kedden f. hó 20-án Szent István napján igen szép compositionjé néma képlet és Vabot „Huszárcsiny” című kedves népszimlve került színpadra. Az előadás nagyon kielégítő volt. Egyáltalán az egész héten azt tapasztaltuk, hogy jobbnál jobb előadások adtak, mely eredményt örömmel regisztráljuk, mert hiszünk, hogy ez a most folyó bérletcsinálásra sem fogja hatását eltértesíteni. Völgyi tőről megszertt eredeti Marci volt, valódi keresetlen és egészséges humorral adta szerepét. Kovacsicán szintén. Arányi jóízű eleven csapláros volt. Hevessynek úgy tapasztaltuk, a népszimlve nem mindig hálás tér. Daróczy nem tudott szerepének eredetiséget adni. Mogorja nélkülözött minden kedélyt, pedig ennek a vén huszár jellemén keresztül kell vala történi. — Csütörtökön „II. Rákóczy” adatott Prielle javára. Valóban sajnáljuk, hogy e

derék színésznek játalomjátéka oly gyengén sikerült, pedig ugy a darab, mint az előadás igen jó volt. Az idén kulcsban egy látszik egy jutalomjáték sem akar sikerülni, hogy mi az oka azt nem tudjuk, mert egy oly jeles színész mint Prielle, bizonyosan megérdemelte volna. Az előadás sikerült. Hevessy igen szépen alakítá Rákóczyt e nehezen található jellemet és pillanatra sem veszté el a közönség érdeklődését. Prielle kitűnő Berecsényi. Völgyinéd mint mindig a dráma terén, úgy ma is aratta rokonzenven szerepért a tapsot. Arányi eredeti Kulltalius volt. Szóval ismételtük, a hét határosonnan a jó előadások hete volt.

Felbírjuk a közönség figyelmét az új bérletre és reméljük hogy az nagyobb lesz a lefolytnál, mert színészeink valóban megérdemlik, hogy némileg biztosítsa a közönség jétüket. Reméljük tehát, hogy jól fog sikerülni.

Hevessy.

Gazdászati.

Termény ületti jelentés. A lefolyt héten a hangulat megváltozott, és a nagyobb hozatalok folytán búzáni folytatódagomán 30 knyi csökkenés állt be; ellenben rozs változatlan maradt, és csupán kivitelre vá ároltatott. Árpa takarmányi változatlan, malata és sorfűz keresett és 10-15-ai jobban lett fizetve. Kukoricza, valamivel szilárdabb, de mégis szlet nélkül. Zab ittoni fogyasztásra kisebb hozatalok folytán 10 15-ai magasabb. Repce a tömeges kínálás és külföldi vevők hiánya miatt ellanyhult. Vasárnap f. hó 18-án a búzában erős kioldást volt, mi által a malmok vissza tartók lettek, s az árak 10 kr. csökkentek. A tag-napi gabonavásáron mely meglehetően látogatott volt, azonban semmi tekintetben sem felelt meg. Buza csupán finom minőségű, kivitelre vétetett tekintetbe, az ár minőség szerint 5—10-ka. csökkent. Rozs kivitelre változatlan aron vásárolták. Árpa ellenben keresetlén, takarmányi változatlan, malata és sorfűz 10—20-kr. jobban lett fizetve Kukoricza és zab szlet nélkül. Repce tököletesen elhanyagolt. Ma a búza szlet a tömeges kínálás következtében tovább lanyhult és a finom búza 10-kr. középszerű 15-ai csökkent. Mai árak középszerű 100 Kilonként Budapesten:

78 K-os minőségű 79 K-os min. 80 K-os m.
Tiszavidéki búza f. 9-10—80 f. 10, 10-15 f. 10-25—80
Pestvidéki búza . 9-25—40 . 9-60—70 . 9-75—80
Bánati búza . 9-45—50 . 9-60—65
Fehérmegyei b. . 9-60—70 . 9-80 f. 10 . 10-15—39
Felsőmagyarországi 9-10—20 . 9-25—45 . 9-60—70

Rosza emelkedett f. 6—6-15, Árpa keresett és emelkedett takarmányi f. 5.60—6 malata f. 7—8, sorfűz f. 8.50—9, Zab emelkedett f. 5.50—6, Kukoricza emelkedett f. 5.40—60, Káposzta repce erősen csökkent f. 13—13.10, bánati repce f. 12.70—12.80.

Liszt: A lefolyt héten az szlet kellemebnek mutatkozott, mivel külföldről különösen Anglia és Svájcából mégis néhány rendelet érkezett, ellenben a belföldön az szlet nem változott.

Bizományi eladára becses szállítmányait kikérve, vagyok teljes tisztelettel.

Lehmayer J. F.

A B. gyarmati vásár. f. hó 21 és 22. igen néptelen volt. Marha kevés számmal s az is olcsón kelt el. A gabonam hallatlan olcsó, mire épen nem számítottak gazdáink a háborus világban. A kereskedésekben annyi forgalom sem volt, mint rendes beti vásárokon szokott lenni. pedig a sz István vásár a nagyobb vásárokhöz számíthatik.

Piaci árak B. Gyarmaton.

1878. évi augusztus 21-én.

Egy máter máss:

Tiszabúza 7 f. 60 kr. — 8 f. — kr.
Rozs . . 4 f. 90 kr. — 5 f. — kr.
Árpa . . 6 f. 80 kr. — 7 f. — kr.
Zab . . 4 f. 80 kr. — 5 f. — kr.
Kukoricza 6 f. — kr. — f. — kr.

Jegyzette: Székely János.

Feladta szerkesztő

Horváth Danó.

HIRDETÉSEK.**Eladó banáti faj buza és rozs vetésre!**

300 pozsonyi mérő, gőzgéppel csévelt, mult 1877-ik évi termésű, teljesen üszögmentes, igen szép minőségű banáti faj buza, — valamint 100 pozsonyi mérő ugyanazon évi termés jó minőségű rozs vetésre eladandó, s bár mikor megtekinthető Ipolyságon,

Tersztyanszky Andornál.

**A hires
Karegyorgyovics-féle
tisza faj**

(rövid orr, hosszú fül, rövid láb, hosszú test)

**68 darab választott
tenyész koczadisznó,**
ugyszinte

ugyanazon fajból
15 darab kan

egyenként is eladó és naponta megtekinthető a Bujak-Hényeli gazdaság és szeszgyár tulajdonos

Kanitz és Hellernél.

Árverési hirdetmény.

A méltóságos gróf Czebián Ferencz tulajdonát képező Fülek mezővárosában kebeleztet az ugynevezett „Czifra kocsmája” vagyis „Török-fogadó” ahhoz tartozó istálló, állás és mészárszéki joggal 1879-ik évi január 1-től három egymás után következő évre, azaz 1881-ik év december végeig haszonbérbe kiadandó. Ugyazint a 260-ik számú lakháznak három első szobája, egy kamra, meleg konyha a felette levő dadlással és fél korról együtt az árverési naptól kezdve 1881-ik év december végeig haszonbérbe kiadandó, megjegyzendő, hogy a lakház első szobája jelenleg boltnak volt alkalmazva. Árverési határnapul f. év szeptember 1-ső napja d. u. 2 órája az uradalmi tisztaság lakásán tüzetik ki; a hová a bérbevenni szándékozók meghívottak. Bővebbi felvilágosítások és fötőtelek az uradalmi tisztaság lakásán addig is megtekinthetők. Kelt Fülek, aug. 18. 1878.

Fodor Miklós kasznár, mint uradalmi gazdatiszt.

**Nagylamon (Nógrádmegye) 100 hold
makkos erdő haszonbérbe adatik,**

bővebb felvilágosítás nyerhető *Himler Ede* tulajdonosnál
Nagylamon, u. p. Kókkő.

Dr. HANDLER MÓR,

orvos- és sebésztudor, szülész és szemész gyógyít gyökeresen, fénycs és tartós siker biztosítása mellett mindennemű

TITKOS BETEGSÉGEKET

- 1) az önfertőzésnek minden következményeit, ugymint: magömléseket, az ingerlékeny gyengeséget, az ondófolysást, különösen a **TEHETETLENSÉGET** (elgyengült férfierőt);
- 2) húgycsőfolysásokat (még oly idültet is), a nemzórészek bajakóros sekélyeit és másodrendű bajakórt minden alakjaiban és elcsúdlásaiban.
- 3) húgycsőszűkítések,
- 4) friss és idült nyákfolysásokat, nőknél az ugynevezett **fehérfolysást** és az onnan eredő **magtalanságot**,
- 5) **BŐRKIÜTÉSEKET**,
- 6) a húgyhólyag betegségeit és vizeelési nehézségeket.

Rendel naponként: délelőtt 10 órától 1-ig, délután 3 órától 5-ig és este 7 órától 8-ig.

Lakik: BUDAPESTEN, Belváros, Kigyó-utca 2. sz. a. Kigyó- és Városház-utca sarkán (Rottenbiller-féle ház) I. emelet, bemenet a lépcsőn.

Díjjal ellátott levelekre azonnal válasz adatik és a gyógyszerek megküldetnek.